

## ***DUBLIN-kulturní, historické i turistické centrum „zeleného ostrova“***

O možnosti stáží jsme se dozvěděli na naší katedře a to od MUDr. Jiřího Škopka, PhD. (katedra radiologie a toxikologie na ZSF JU). Sice nám byla nabízena místa spíše ve Švédsku a Holandsku, kde měli na ten rok platné bilaterální smlouvy, ale pro mě i mé další dva spolužáky bylo z nabízených zemí jednoznačnou volbou Irsko.

V květnu a následně v září 2005 se konalo výběrové řízení, kterým jsme všichni tři prošli a tak nám nebránilo nic v tom, abychom v lednu 2006 odletěli v rámci programu EU Socrates- Erasmus na tři měsíce do Irska. Z důvodu našeho velkého zájmu byla uzavřena bilaterální smlouvy Socrates Erasmus, na jejímž základě jsme se mohli studijního pobytu v Irsku zúčastnit.

Na oddělení zahraničních vztahů bylo samozřejmě nutné vyplnit nějaké dokumenty, ale nebylo jich mnoho. S obecnými podmínkami a zmiňovanými dokumenty nás seznámila Jana Bártová

Komunikace s koordinátorkou našeho programu, Desiree O'Leary, probíhala už před odletem a tak jsme měli zařízené ubytování a na letišti nás čekali irští studenti, kteří nás odvezli do domů, kde jsme později bydleli, a ukázali nám areál školy. Patřili jsme pod UCD (University College Dublin), kde vše funguje tak jak má a velmi dobře se starají o vlastní i zahraniční studenty.

**Ubytování** je v Dublinu poměrně drahé. Cena se pohybuje od 250 do 500 euro. Studenti většinou bydlí pohromadě v jednom domě (v našem případě to bylo 14 irských studentů) a sdílí společnou kuchyň a obývací pokoj. Ubytování je to komfortní, jednolůžkové či dvoulůžkové pokoje, domy jsou dobře vybavené (toastovače, myčka, mikrovlnná trouba, několik koupelen atd.). Koleje jsou až druhotným ubytováním.

**Stravování** bylo možné v menze, ale bylo dost drahé. Nejlevněji vyšlo vařit si doma ze surovin nakoupených v Tesco.

**Cestování městskou dopravou** bylo pro nás (alespoň zpočátku) nepřehledné a celkově ne moc dobře zorganizované. Negativně na dopravu samozřejmě působí špatná infrastruktura ve městě. Ráno a odpoledne jsou v celém Dublinu dopravní zácpy a za celou dobu pobytu se nám nestalo, aby autobus přijel včas. Důležité je vědět, že dublinský autobus vám nezastaví, pokud na něj nemávnete rukou a při výstupu nezazvoníte na zvonek, kterých je v dvoupatrových autobusech naštěstí dostatek. Ceny jízdného se odvíjí od počtu zastávek, bohužel autobusy nestaví na všech, a proto je dost těžké odhadnout kolik bude platit. Jízdné se platí vždy u řidiče, pouze mincemi, a je nutné vědět jméno zastávky, což není také jednoduché zjistit, ne všechny zastávky jsou označeny názvem. Pokud cestující přeplatí, přeplatek je mu vrácen na Dublin Bus Centru na O'Connell street - hlavní třídě, přes kterou projíždí většina autobusů. Minimální cena za jednu cestu je 0,95 EUR, maximální 1,80 EUR. Cenově výhodný je Student travel pass, který vám vystaví na hostitelské univerzitě, a na který si můžete kupovat zlevněné týdenní (16,50 EUR) a měsíční (64 EUR) jízdenky. Doprava v Dublinu působí velice chaoticky, ale po nějakém čase se každý přizpůsobí, a nepočítá s tím, že se někam dostane včas.

Při cestování po Irsku jako takovém se vyplatí cestovat autobusem, ceny vlaků jsou vyšší, výhodné jsou zpáteční jízdenky. Také lze zakoupit Open road pass, kdy zaplatíte částku na určitý počet dní a v daný den můžete cestovat neomezeným počtem autobusů. Autobusová doprava je přesná a celkem pohodlná, narozdíl od MHD.

**Studium na UCD** nebylo příliš náročné. Týden byl rozdělen na dvě části. Pondělí a úterý jsme trávili na univerzitě na přednáškách z intervenční radiologie a nukleární medicíny. Přednášky trvaly čtyři až pět hodin denně. Od středy do pátku byla klinická část v univerzitních nemocnicích. V každé nemocnici byli dva až tři "erasmáci" a asi pět irských studentů ze třetího ročníku. Docházka na praxi musela být 100%, ale pokud někdo onemocněl, nikdo nic neřešil. Hodnocení jsme byli za dvě prezentace. Jedna se týkala oboru, druhá pak byla o naší zemi, zvycích, univerzitě atd. Součástí programu bylo i devět lekcí

irštiny za dva kredity. Měli jsme ještě psát jakýsi erasmus quiz, ale v den testu Desiree onemocněla, takže nikdo neví čeho se měl test týkat.

**Volný čas** lze trávit mnoha způsoby. Po registraci na international office vám budou chodit ohromná množství e-mailů o připravovaných akcích od divadelních představení, přes různé koncerty, akce ve student baru, až po lekce irských tanců. Doporučuji účastnit se tzv. Buddy social programu, kde máte možnost seznámit se s ostatními zahraničními studenty na UCD (určitě potkáte zde potkáte i Čechy). Studenti mají dále možnost zapsat se do různých sportovních klubů, provozující snad všechny druhy sportu, turistiku, horolezectví atd. My jsme víkendy trávili většinou cestováním po okolí Dublinu. Také stojí za to vidět rugbyový zápas, nejlépe na stadionu (bohužel je dost těžké sehnat vstupenky), nebo alespoň zajít v den zápasu hospody. Nejde ani moc o to, zda se vám tento sport líbí a rozumíte mu, jde hlavně o atmosféru, která je úžasně přátelská.

Během celého pobytu jsme neměli žádné větší problémy a pokud by se přece jen nějaký objevil, nejlepší by bylo obrátit se na koodinátorku celého programu, pro kterou bylo asi nejdůležitější, abychom byli stále "happy".

Co říci závěrem? Pokud máte možnost někam vycestovat, rozhodně neváhejte. Ty tři měsíce byli sice krátké, ale stáli za to. Poznáte nové lidi, nové zvyky a určitě se aspoň trochu zlepšíte v jazyce. My jsme si pobyt užili jak to jenom šlo.

*Věra Macháčková, Jan Vávra a Jana Študlarová  
Studenti 2RA, ZSF JU*